

Svlékám pouta svá - Gott, Karel

Sponky do vlasů i šampón
i tvé ruce měl jsem rád
bylas pro mně lásko lampou
co mi měla světlo dát
fouk vítr zvenčí,
plamen je menší, než se zdá..

Všechno ze všech dní i štěstí
chce to brzdu záchranou
pouta sundávám ti s pěstí
jizvy po nich zůstanou
závěr se prolné, o máš ruce volné
žij šťastně dál

Svlékám pouta svá i já, i já
Svlékám pouta svá i já, i já

Výrobci těch lamp co hasnou
kdy jim hranou odzvoní
chtěl jsem jednu stále jasnou
oni ale místo ní lampu mi pošlou
se zárukou prošlou
ó čert je vem !

Krásu nad kterou dnes žasnem
udivuje zítra mihn
jdi si volně lásko za snem
najdeš-li ho, tak se čihn
rozsviť se před ním
svým paprkem jedním
ó úsměvem